

Gaza ligger i ruiner - men den er ikke alene

Gaza ligger i ruiner - men den er ikke alene.
Sammen med den ligger resterne af "aldrig igen",
myten om vestlige værdier,
fligene af international lov,
og det knuste billede af Israel i verdens øjne.

Gaza ligger i ruiner

Den fysiske ødelæggelse af Gaza er blevet et af de definerende billeder af vores tid: hele kvarterer reduceret til støv, hospitaler forvandlet til kirkegårde, familier slettet fra civile registre. Bag statistikkerne ligger en dybere tragedie - sletningen af kontinuitet, kultur og hverdagsliv. Gazas ruiner er ikke blot et produkt af krig; de er resultatet af årtier med dehumanisering og blokade, en katastrofe i slowmotion, som verden har betragtet med trætte øjne og falmende vrede.

Ruinerne taler ikke kun om bombardementer, men om forladthed - om et folk fanget i en geografi af fortvivlelse.

Resten af "aldrig igen"

"Aldrig igen" var engang et moralsk løfte - en universel forpligtelse smedet i kølvandet på folkedrab. Men i Gaza lyder disse ord hule. Lektionen fra Holocaust skulle binde menneskeheden til forsvar af alt liv, ikke monopoliseres af én nation eller bruges til at retfærdiggøre en andens lidelse.

Når den samme verden, der lovede at forhindre masseforbrydelser, ser væk, mens de udspiller sig live på skærme, bliver *aldrig igen* ikke et løfte, men en relikvie - noget, der sørges over snarere end troes på.

Myten om vestlige værdier

I årtier har vestlige nationer fremstillet sig selv som vogtere af demokrati, frihed og menneskerettigheder. Men responsen på Gaza har afsløret en selektiv moral: én standard for allierede, en anden for resten. Regeringer, der taler om "regelbaseret orden", har støttet belejring og sult; dem, der hævder at forsvare frihed, har kriminaliseret protester og bragt dissens til tavshed.

I Gazas ruiner møder myten om vestlige værdier sin afregning. Det, der er tilbage, er ikke idealer, men interesser - geopolitiske, økonomiske, valgrelaterede. Det moralske ordforråd

overlever, men betydningen er forfaldet.

Fligene af international lov

Da den israelske ambassadør løftede og rev FN-chartret i stykker ved Generalforsamlingen, var det mere end en gestus - det var et symbol på et system, der allerede er ved at falde fra hinanden. International lov, skabt for at begrænse magt, er blevet reduceret til papir: citeret, når det passer, revet i stykker, når det betyder mest.

Krigsforbrydelser dokumenteres i realtid, men ansvarlighed udskydes til en fjern fremtid. Institutioner, der skal opretholde retfærdighed, er lammet af vetoer og dobbeltstandarder. Det, der ligger i flager, er ikke kun et charter, men selve troværdigheden af den globale orden.

Det knuste billede af Israel i verdens øjne

Israel præsenterede sig engang som et demokrati under belejring - en nation, der kæmpede for overlevelse. Men efterhånden som billederne af Gazas ødelæggelse spredtes, er denne fortælling brudt. Over hele verden ser et voksende antal mennesker ikke forsvar, men dominans, ikke sikkerhed, men straffrihed.

Den moralske kapital, der beskyttede Israel i årtier, forsvinder, selv blandt dets traditionelle allierede. Myten om undtagelsen - at Israel står over de normer, det kræver af andre - er knust mod Gazas sten.

Konklusion

Det, der ligger i ruiner, er således mere end en by. Det er arkitekturen af den moralske orden - troen på, at menneskeheden lærer, at magt kan begrænses, at ord som *retfærdighed*, *lov* og *værdier* stadig har vægt.

Gaza er spejlet af vores tid. At se ind i det er at se ikke kun ødelæggelsen af et folk, men sammenbruddet af verdens samvittighed.